

Secció I. Disposicions generals

PRESIDÈNCIA DE LES ILLES BALEARS

22051

Decret llei 3/2014, de 5 de desembre, de mesures urgents destinades a potenciar la qualitat, la competitivitat i la desestacionalització turística a les Illes Balears

Exposició de motius

En l'article 148.1.18a de la Constitució espanyola, s'estableix que les comunitats autònomes puguin assumir les competències en matèria de promoció i ordenació del turisme al seu àmbit territorial.

L'article 24 de l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears determina que els poders públics de la comunitat autònoma han de reconèixer l'activitat turística com a element econòmic estratègic de les Illes Balears, i estableix que el foment i l'ordenació de l'activitat turística s'han de dur a terme amb l'objectiu de fer-la compatible amb el respecte al medi ambient, al patrimoni cultural i al territori, com també amb polítiques generals i sectorials de foment i ordenació econòmica que tinguin com a finalitat afavorir el creixement econòmic a mitjà i a llarg termini.

Igualment, l'article 30 de l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears estableix com a competència exclusiva de la comunitat autònoma en matèria de turisme l'ordenació i la planificació del sector turístic, la promoció turística, la informació turística, les oficines de promoció turística a l'exterior, la regulació i la classificació de les empreses i els establiments turístics, i la regulació de les línies públiques pròpies de suport i promoció del turisme.

El mateix article li atribueix competències exclusives en matèria de foment del desenvolupament econòmic al territori de la comunitat autònoma, conforme a les bases i la coordinació general de l'activitat econòmica.

La Llei 8/2012, de 19 de juliol, del turisme de les Illes Balears, té com una de les seves finalitats fonamentals promocionar les Illes Balears com a destinació turística de referència a la mar Mediterrània, atesa la seva singularitat insular i la seva realitat cultural, mediambiental, econòmica i social, impulsant la desestacionalització i potenciant els valors propis d'identitat de cadascuna de les illes.

En l'article 72 estableix, a més, que totes les administracions han d'impulsar la realització d'activitats, plans i iniciatives que redundin en la dinamització del sector turístic en temporada baixa i les que contribueixin a l'allargament de la temporada alta.

Per la seva banda, el Decret llei 1/2013, de 7 de juny, de mesures urgents de caràcter turístic i d'impuls de les zones turístiques madures, estableix una sèrie de mesures que possibiliten la inversió i la modernització d'establiments i, per tant, la revitalització turística d'aquestes zones.

El Pla Integral de Turisme de les Illes Balears, aprovat en Consell de Govern el 10 d'agost de 2012, té com un dels seus objectius fonamentals la desestacionalització, mitjançant la creació de producte, programes de desenvolupament i incorporació per part de les administracions de línies d'ajut i mesures normatives per a les empreses turístiques obertes més de sis mesos l'any. El Pla Integral promou un canvi de tendència que es durà a terme a través de l'increment de turistes en els mesos anteriors i posteriors a l'estiu, treballant per a això un producte especialitzat amb la finalitat de millorar i promoure la diferenciació.

La Llei 8/2012, de 19 de juliol, del turisme de les Illes Balears, ha esdevingut, després de dos anys des de la seva entrada en vigor, l'instrument òptim i adequat per potenciar la qualitat del nostre producte turístic, incentivar nous models de negoci innovadors, moderns, competitius i sostenibles, abordar el problema endèmic de l'estacionalitat turística, diversificar l'oferta i facilitar les inversions, amb tots els beneficis transversals que això comporta. Ha suposat per a molts empresaris turístics, gràcies a la confiança i seguretat jurídica generades, l'estímul definitiu a la decisió d'invertir en els seus negocis per incrementar-ne la qualitat i competitivitat i, en definitiva, contribuir a l'impuls de la reactivació econòmica.

Des de l'aprovació d'aquesta Llei, la recuperació econòmica i la reactivació del sector turístic són palesos. En els seus dos anys de vigència s'han invertit més de 500 milions d'euros, s'han reformat més de 300 establiments d'allotjament i han incrementat de categoria més de 250 i, a més, s'han recuperat les xifres macro i micro turístiques anteriors a la crisi.

Aquest Decret llei pretén coadjuvar a solucionar el problema de l'estacionalitat, apostant per la qualitat, l'excel·lència i la competitivitat, aprofitant els valors d'una oferta turística diferenciada davant d'altres destinacions turístiques i recuperant per a les Illes Balears el reconeixement com a destinació turística de referència internacional.

La figura del decret llei, que preveuen l'article 86 de la Constitució espanyola i l'article 49 del nostre Estatut d'autonomia, és la idònia per poder abordar amb urgència la problemàtica exposada, que no és una altra que reactivar l'economia en temporada baixa.

Aquesta necessitat es veu reforçada pel fet que l'aprovació immediata d'aquest Decret llei permetrà, a més, que les mesures desestacionalitzadores ja estiguin vigents aquesta temporada baixa.

Aquest Decret llei, per tant, compleix els requisits exigits per la jurisprudència constitucional, perquè les mesures que comprèn sorgeixen com una necessitat respecte d'una situació en els objectius governamentals que requereix una acció normativa immediata o en què les conjuntures econòmiques requereixen una resposta ràpida en un termini més breu que el requerit per la via normal per a la tramitació parlamentària de les lleis.

Pel que fa a l'estructura de la norma, aquest Decret llei s'estructura en una exposició de motius, quatre capítols, una disposició transitòria, una disposició derogatòria i una disposició final.

Després de definir en el capítol I l'objecte i àmbit de la norma, en el capítol II es desenvolupen les mesures de caràcter turístic, que tenen com a objectiu genèric l'increment de la qualitat i competitivitat de les empreses turístiques de les Illes Balears, com també pal·liar un dels mals endèmics de la indústria turística, l'estacionalitat. Així mateix, en aquest capítol s'inclou la modificació de dos articles de la Llei 8/2012 per acomodar-los millor al marc establert per les directives europees mediambientals.

Els capítols III i IV regulen diverses i concretes mesures relatives al medi ambient i ordenació del territori, i energia, matèries sobre les quals la Llei orgànica 1/2007, per la qual s'aprova l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears, reconeix diversos graus competencials a favor de la comunitat autònoma, i que incideixen en les competències turístiques de manera transversal.

En concret, les mesures d'ordenació del territori incideixen, entre altres aspectes, en el sistema general sanitari suprainsular i en el Centre Internacional de Tennis Rafael Nadal, matèries que, sense ser estrictament turístiques, tenen una clara incidència en el sector.

L'anul·lació de l'acord del Consell Insular de Mallorca de 5 de juny de 2006, pel que s'aprovava la modificació puntual del Pla General d'Ordenació Urbana de Palma de Mallorca de 1998, que ordenava el sistema general sanitari suprainsular de Son Espases, per part de la Sentència de la Secció Cinquena de la Sala del contenciós administratiu del Tribunal Suprem, de data 20 de març de 2013, fa necessari aprovar una ordenació per aquest sistema general. En aquest sentit i per tal de donar compliment a aquesta sentència en els seus propis termes, d'acord al establert a l'article 18 de la Llei Orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del Poder Judicial, aquesta ordenació ha de fixar-se a partir de la constatació de l'interès general de l'equipament i la seva concreció en un àmbit territorial determinat.

Les mesures relatives a energia estan referides a l'eliminació de traves per al desenvolupament d'instal·lacions elèctriques i de gas, sempre dins el marc legal que estableix l'Administració de l'Estat; com també al reforçament dels controls i inspeccions sobre les instal·lacions d'il·luminació exterior.

En la disposició transitòria s'estableix un termini perquè les empreses turístiques d'allotjament tinguin incentius per augmentar la categoria i reformar integralment els seus establiments, fomentant i facilitant també així la inversió.

Finalment, en la disposició derogatòria s'estableix, entre d'altres, la derogació expressa del paràgraf segon de l'apartat 1 de l'article 59 de la Llei 8/2012, per donar compliment a l'Acord de la Comissió Bilateral de Cooperació Administració General de l'Estat – Comunitat Autònoma de Illes Balears en relació amb la Llei 8/2012, de 19 de juliol, del turisme de les Illes Balears (BOIB de 18 de juny de 2013).

DECRET

Capítol I **Objecte i àmbit**

Article 1

Aquest Decret llei té per objecte impulsar, amb caràcter urgent, l'activitat econòmica de les Illes Balears, mitjançant l'aplicació de mesures de caire turístic, mediambiental, d'energia i d'ordenació del territori per potenciar la desestacionalització de l'oferta turística, el foment de la qualitat i la millora general de l'àmbit de les zones turístiques.

Capítol II **Mesures en matèria turística**

Article 2

Es declara d'interès autonòmic, amb els efectes prevists en la normativa reguladora, el projecte Aparador Turístic Intel·ligent (TIE), que emana del Pla Integral de Turisme de les Illes Balears.

Article 3

1. Les administracions públiques que a l'entrada en vigor d'aquest Decret llei no hagin elaborat i aprovat els plans d'intervenció en àmbits turístics (PIAT), no hagin fet les adaptacions corresponents dels plans territorials insulars (PTI) a la Llei 8/2012 del turisme de les Illes Balears, o no hagin aprovat els plans de desenvolupament turístic als quals es refereix l'article 70 de la Llei 8/2012 no podran accedir a les mesures de foment que promogui el Govern de les Illes Balears destinades a la millora i modernització dels productes i recursos turístics.
2. Les conseqüències previstes en el paràgraf anterior s'han d'aplicar també a les administracions públiques que en el moment de l'entrada en vigor d'aquest Decret llei no hagin iniciat formalment la planificació de les actuacions previstes en l'article 76 de la Llei 8/2012, de 19 de juliol, del turisme de les Illes Balears.

Article 4

1. S'afegeix un nou paràgraf a l'apartat 3, de l'article 5, de la Llei 8/2012, de 19 de juliol, del turisme de les Illes Balears:

“Així mateix, els PIAT han d'analitzar, respecte a cadascuna de les zones, la incidència de les figures previstes en l'article 37 i en el capítol IV del títol III d'aquesta Llei.”

2. Es modifica l'apartat 5, de l'article 5, de la Llei 8/2012, de 19 de juliol, del turisme de les Illes Balears, que queda redactat així:

“Els hotels de ciutat, els d'interior, els agroturismes, els hotels rurals, els albergs, els refugis, les hostatgeries, els establiments hotelers de categoria mínima de quatre estrelles i els apartaments turístics amb categoria mínima de quatre claus que, amb caràcter permanent, estiguin oberts onze mesos l'any, queden exonerats de l'aplicació de la ràtio turística a què es refereix el paràgraf anterior.”

Article 5

S'afegeix un apartat 4 a l'article 25 de la Llei 8/2012, de 19 de juliol, del turisme de les Illes Balears:

“4. Sens perjudici de les competències dels òrgans corresponents, la comissió prevista en aquest article no valorarà dispenses de caràcter mediambiental.”

Article 6

S'afegeix un paràgraf a l'apartat 4 de l'article 44 de la Llei 8/2012, de 19 de juliol, del turisme de les Illes Balears, que queda redactat així:

“Reglamentàriament s'han d'establir els criteris sobre longitud, grandària i ús que poguessin constituir un límit a aquesta excepció d'avaluació per considerar que aquestes magnituds o usos podrien tenir repercussions sobre el medi ambient.”

Article 7

1. S'afegeix un apartat 7 a l'article 44 de la Llei 8/2012, de 19 de juliol, del turisme de les Illes Balears:

“7. Els agroturismes, regulats en l'article 44 de la Llei 8/2012, han de subscriure una pòlissa d'assegurança que cobreixi la responsabilitat civil pels danys corporals i materials que puguin sofrir els clients i usuaris.”

2. S'afegeix un apartat 3 a l'article 51 de la Llei 8/2012, de 19 de juliol, del turisme de les Illes Balears:

“3. Les empreses comercialitzadores d'estades turístiques en habitatges, regulades en el capítol IV del títol III de la Llei 8/2012, han de subscriure una pòlissa d'assegurança que cobreixi la responsabilitat civil pels danys corporals i materials que puguin sofrir els usuaris dels habitatges durant les seves estades.”

3. S'afegeix un apartat 3 a l'article 61 de la Llei 8/2012, de 19 de juliol, del turisme de les Illes Balears:

“3. Les empreses de turisme actiu, regulades en l'article 61 de la Llei 8/2012, de 19 de juliol, del turisme de les Illes Balears, han de subscriure una pòlissa d'assegurança per cobrir la responsabilitat civil derivada del desenvolupament de les seves activitats, que

cobreixi les persones practicants o tercers. Aquesta pòlissa s'ha de mantenir en vigor durant tot el temps de prestació de les activitats.”

Article 8

S'afegeix el següent paràgraf a l'article 72 de la Llei 8/2012, de 19 de juliol, del turisme de les Illes Balears:

“ En el cas de les empreses turístiques i establiments comercials ubicats a zones turístiques declarades madures, aquest període d'obertura serà a partir de 6 mesos”

Article 9

S'afegeixen els apartats 7, 8, 9 i 10 a l'article 77 de la Llei 8/2012, de 19 de juliol, del turisme de les Illes Balears:

“7. Els particulars poden instar la declaració de zona turística madura, sempre que s'acrediti la titularitat dels terrenys que integren la zona la declaració de la qual es pretén. A tal efecte s'haurà de presentar una proposta que contengui, a més d'allò que indica el punt anterior i, com a mínim, els aspectes següents:

- Renovació de la planta turística
- Reordenació urbanística, si escau.
- Creació i millora d'equipaments turístics i/o producte turístic.

8. Les zones turístiques madures tenen el caràcter d'estratègiques, a l'efecte de prioritzar les ajudes de les diferents administracions en la rehabilitació de qualsevol tipus d'edificació i ús.

9. El Govern de les Illes Balears ha de procurar, en col·laboració amb els consells insulars i ajuntaments afectats, elaborar un programa pluriennal d'inversions i/o actuacions públiques a les àrees turístiques incloses en les declaracions de zona turística madura.

10. La declaració de zona turística madura implica la necessitat de tramitar un pla de reforma integral de la zona.”

Article 10

Es modifica el punt c de l'apartat 1 de l'article 89 de la Llei 8/2012, de 19 de juliol, del turisme de les Illes Balears, que queda redactat així:

“c) Els establiments d'allotjament a partir de quatre estrelles que se situïn a les zones qualificades com a aptes per a hotels de ciutat pels instruments de planejament general o en edificis emparats per la legislació reguladora del patrimoni històric i que, en tot cas, estiguin oberts, com a mínim, onze mesos l'any, o nou mesos l'any en cas d'estar situats en una zona declarada com a zona turística madura.”

Article 11

1. Es modifica l'apartat 2 de l'article 1 del Decret llei 1/2013, de 7 de juny, de mesures urgents de caràcter turístic i d'impuls de les zones turístiques madures, que queda redactat així:

“No obstant el que preveu l'apartat anterior, aquest Decret llei conté mesures que són d'aplicació en tot l'àmbit territorial de les Illes Balears, amb independència de la declaració de zones turístiques madures.”

2. Es modifica l'epígraf del capítol II del Decret llei 1/2013, de 7 de juny, de mesures urgents de caràcter turístic i d'impuls de les zones turístiques madures, que queda redactat així:

“Mesures per a la millora de les zones turístiques”

Article 12

S'afegeix l'apartat 14 a la disposició addicional quarta de la Llei 8/2012, de 19 de juliol, del turisme de les Illes Balears:

“14. El Consell de Govern pot, excepcionalment i de manera motivada, ampliar el termini que estableix l'apartat 1 d'aquesta disposició addicional. Aquesta facultat es pot exercir només una vegada.”

Article 13

S'afegeix l'apartat 7 a la disposició addicional cinquena de la Llei 8/2012, de 19 de juliol, del turisme de les Illes Balears:

“7. El Consell de Govern pot, excepcionalment i de manera motivada, ampliar el termini que estableix l'apartat 4 d'aquesta disposició addicional. Aquesta facultat es pot exercir només una vegada.”

Article 14

Es modifica el segon paràgraf de la disposició addicional desena de la Llei 8/2012, de 19 de juliol, del turisme de les Illes Balears, que queda redactat així:

“També està permès, en els termes prevists en la normativa estatal i la resta de normativa que pugui ser aplicable, l'ús turístic en edificacions que tinguin o hagin tingut ús militar o en espais de domini públic portuaris afectes al servei de senyalització marítima, sempre que conservin els seus valors patrimonials, d'acord amb l'informe que emetin les administracions competents.”

Capítol III

Mesures en matèria de medi ambient i ordenació del territori

Article 15

S'afegeix una nova disposició addicional al Decret 129/1992, de 18 d'octubre, pel qual s'aprova l'organització i el règim jurídic de l'Administració hidràulica de les Illes Balears:

“Disposició addicional

Les instruccions i recomanacions tècniques a què es refereix l'article 82 del Reglament de Planificació Hidrològica, així com els articles 4 apartat 8è, 7 apartat 2è, 10 apartats 1è i 2è, i l'annex V, secció 1.3 i subsecció 1.4.1, incís i) a iii) de la Directiva 2000/60/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 23 d'octubre de 2000, per la qual s'estableix un marc comunitari d'actuació a l'àmbit de la política d'aigües, seran d'aplicació a la demarcació hidrogràfica de les Illes Balears, entre tant no dicti una normativa autonòmica que reguli aquestes instruccions i recomanacions tècniques.”

Article 16

1. Excepcionalment i sens perjudici del deure de contribuir amb el que resulti de la distribució justa de les càrregues i beneficis derivats del planejament, la ubicació d'un establiment turístic, dins un polígon de gestió o unitat d'actuació, en sòl urbà, pendent de gestió i execució que tenguí per finalitat la compleció o millora dels serveis urbanístics, no impedeix la concessió de la corresponent llicència municipal d'obres emparades en la disposició addicional quarta de la Llei 8/2012 del turisme de les Illes Balears.
2. L'aplicació d'allò que preveu l'apartat anterior està condicionada al fet que l'establiment turístic tenguí connexió a la xarxa de clavegueram o al fet que acredití, mitjançant un informe previ, preceptiu i vinculant de l'Administració autonòmica ambiental competent, que aquest establiment disposi d'una depuradora o sistema d'evacuació d'aigües residuals degudament homologades i amb capacitat per assumir el flux derivat de l'augment d'edificabilitat d'aquest establiment, com també, si escau, de l'augment de les unitats de l'allotjament i/o el nombre de places.

Article 17

S'afegeix la disposició addicional segona a la Llei 5/2012, de 23 de maig, de mesures urbanístiques per a l'execució del Centre Internacional de Tennis Rafael Nadal, amb la redacció següent, de manera que la disposició addicional única passa a ser la primera:

“Disposició addicional segona

1. Prèvia sol·licitud dels promotors, correspon al Govern de les Illes Balears l'autorització de la primera ocupació i utilització de les edificacions i instal·lacions autoritzades d'acord amb allò que preveu aquesta Llei, que s'ha d'atorgar una vegada comprovat l'ajust de les obres als projectes autoritzats. Per a aquest atorgament, juntament amb la sol·licitud, s'ha de presentar una declaració responsable dels promotors i tècnics relativa al compliment de la normativa sectorial que resulti d'aplicació.

La proposta de resolució d'autorització regulada a aquesta disposició s'ha de trametre a l'Ajuntament de Manacor, juntament amb la resta de documentació, perquè n'emeti un informe dins l'àmbit de les seves competències. Aquest informe s'ha d'emetre en el termini d'un mes, transcorregut el qual han de prosseguir les actuacions per tal de resoldre la sol·licitud presentada.

La resolució s'ha de notificar als promotors i a l'Ajuntament. En aquest darrer cas, s'ha de trametre també una còpia de la declaració responsable esmentada en el primer paràgraf.

2. Una vegada acreditada la finalització de les obres previstes en aquesta Llei, i sens perjudici del que preveu el darrer incís de l'apartat 3 de l'article únic, correspondran a l'Ajuntament de Manacor els actes d'intervenció administrativa, inspecció, control i sanció en l'àmbit del Màster Plan, d'acord al que amb caràcter general regula la Llei 2/2014, de 25 de març, d'ordenació i ús del sòl."

Article 18

Ordenació urbanística del sistema general sanitari suprainsular

1. Es declara l'interès general, als efectes que preveu la Llei 6/1997, de 8 de juliol, del sòl rústic de les Illes Balears, i, en conseqüència, es qualifica com a sistema general sanitari públic l'àmbit delimitat en l'annex d'aquest Decret llei, que comprèn les parcel·les cadastrals 204, 205, 211, 263, 264 i 274 del polígon 11 de Palma. Així mateix, es declara expressament la utilitat pública i la necessitat d'ocupació dels terrenys.

2. Aquest sistema general s'ha d'ordenar mitjançant un pla especial, que defineixi els grans àmbits de l'ordenació i les seves alteracions, com també els instruments per desenvolupar-lo i executar-lo.

El pla especial, com també la resta d'instruments, els ha de formular l'Ajuntament de Palma i s'han de tramitar d'acord amb el que estableix la normativa urbanística. La formulació, la revisió o la modificació s'ha de sotmetre, en tot cas, al tràmit ambiental que pertorqui d'acord amb la legislació vigent.

3. Amb caràcter general, la tipologia de les edificacions estarà aïllada i tindran un nombre màxim de sis plantes amb una altura màxima total que no poden superar els 25 i 27 metres, respectivament. L'edificabilitat màxima ha de ser de 0,90 m² de sostre edificat per cada m² de sòl i l'ocupació màxima de les edificacions no pot superar en cap cas el 50 % de la superfície de la parcel·la, sens perjudici del compliment de les normatives sectorials i de protecció del patrimoni vigents. Les separacions de les edificacions als límits de la parcel·la no poden ser inferiors a 5 m i una tercera part de l'alçada màxima de l'edifici.

S'ha de preveure una reserva de dues places d'aparcament per cada llit d'hospitalització.

El pla especial pot afegir les determinacions urbanístiques que consideri oportunes en el marc de les seves competències.

4. L'execució d'obres i la implantació d'activitats, com també les edificacions existents en l'àmbit que regula aquest article, estaran exemptes dels actes de control previ municipal de l'article 179 de la Llei 20/2006, de 15 de desembre, municipal i de règim local de les Illes Balears, i de l'article 84.1 b de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases de règim local.

Capítol IV

Mesures en matèria d'energia

Article 19

Es modifica la disposició addicional segona del Decret 96/2005, de 23 setembre, d'aprovació definitiva de la revisió del Pla Director Sectorial Energètic de les Illes Balears, que queda redactada així:

“Disposició addicional segona

1. Les obres i instal·lacions previstes en la planificació estatal obligatòria de les xarxes de transport d'electricitat i de gas, com també les modificacions a les subestacions de distribució d'energia elèctrica existents o planificades, desenvolupades d'acord amb les lleis del sector elèctric i d'hidrocarburs, queden automàticament incloses en les determinacions del Pla Director Sectorial Energètic de les Illes Balears que s'aprova mitjançant aquest Decret amb caràcter general i, especialment, quant als efectes de declaració d'utilitat pública energètica. Aquesta declaració d'utilitat pública té els mateixos efectes que els prevists en els articles 25, 26.5 i 26.6 de l'esmentat Pla Director Sectorial Energètic de les Illes Balears i ha de seguir el procediment de declaració d'utilitat pública regulat en l'article 3 de la Llei 13/2012, de 20 de novembre, de mesures urgents per a l'activació econòmica en matèria d'indústria i energia, noves tecnologies, residus, aigües, altres activitats i mesures tributàries.

2. Així mateix, els brancs de canonada que connecten els gasoductes de transport, primari i secundari, les xarxes de distribució, i els emmagatzematges i instal·lacions destinats a la distribució de gas natural situades en sòl no urbà, al transport

per carretera i al transport marítim, poden ser declarats d'utilitat pública per la direcció general competent en matèria d'indústria i energia. Aquesta declaració d'utilitat pública té els mateixos efectes i ha de seguir el mateix procediment establert en l'apartat 1 d'aquesta disposició addicional”.

Article 20

S'afegeix una nova disposició addicional al Decret 96/2005, de 23 setembre, d'aprovació definitiva de la revisió del Pla Director Sectorial Energètic de les Illes Balears, amb la redacció següent:

“Disposició addicional tercera

Les instal·lacions d'emmagatzematge a què es refereix l'apartat 2, de l'article 13 del Pla Director Sectorial Energètic de les Illes Balears que s'aprova per mitjà d'aquest Decret que disposin de grups generadors que puguin funcionar indistintament amb gas natural o amb combustibles líquids derivats del petroli han de tenir unes existències mínimes d'aquests combustibles líquids equivalents a quinze vegades el volum del seu consum màxim diari durant el primer any natural complet de funcionament amb gas natural.”

Article 21

Es modifica la lletra *e*, de l'apartat 3, de l'article 33 de la Llei 5/1990, de 24 de maig, de carreteres de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, que queda redactada així:

“*e*) Per a la implantació o la construcció de les infraestructures imprescindibles per a la prestació de serveis d'interès públic com a xarxes de transport i/o distribució de gas, d'energia elèctrica, hidràuliques, telecomunicacions i similars, es pot autoritzar l'ocupació del subsòl de la zona de domini públic preferentment en un rang d'un metre situada en la part més exterior d'aquesta zona. L'administració actuant ha de determinar les condicions d'execució dels treballs de construcció.

En cas de necessitat per part del titular de la via de modificar les conduccions que recorren per domini públic que hagin estat autoritzades amb posterioritat a l'entrada en vigor d'aquesta disposició, i sempre que no hi hagi una alternativa tècnica que eviti l'afecció sobre aquestes conduccions, el titular de la via ha d'assumir el cost de l'obra civil i el titular del servei d'interès públic ha d'assumir la resta del cost.

En els altres casos les conduccions soterrades només es poden autoritzar a una distància no inferior als tres metres de l'aresta de l'explanació de la carretera, fora de la zona de domini públic. L'administració actuant ha de determinar les condicions a les quals s'han de subjectar aquestes autoritzacions, els drets i les obligacions que assumeix el subjecte autoritzat, el cànon d'ocupació que, si escau, es fixi, i els supòsits de revocació.

Sota la calçada, els curtcircuits s'han de fer per la sola de les obres de fàbrica existents, en galeries o tubs disposats prèviament a aquest efecte o construïdes amb mitjans que no alterin el paviment; excepcionalment, es podran autoritzar rases en la calçada per raons d'urgència o necessitat, o prèviament a una obra de renovació del paviment existent. En les travessies, les conduccions han d'anar sota les voreres o les zones destinades a tal destinació, sempre que sigui possible.”

Disposició transitòria

Durant el termini de dos anys des de l'entrada en vigor d'aquest Decret llei, als establiments turístics existents que tramitin i obtinguin una categoria superior de 4 o 5 estrelles, per a la qual cosa duguin a terme una reforma integral de l'establiment, no els és aplicable el que disposa l'article 88 de la Llei 8/2012, de 19 de juliol, de turisme de les Illes Balears, en el cas que, a conseqüència d'aquestes obres, incrementin el nombre de places, i, en qualsevol cas, queden exonerats de l'aplicació de la ràtio turística prevista en l'article 5.4 d'aquesta Llei.

Disposició derogatòria

Queden derogades totes les disposicions de rang igual o inferior que s'oposin a allò que disposa aquest Decret llei, el contradiguin o hi siguin incompatibles, i expressament el segon paràgraf de l'apartat 1, de l'article 59 de la Llei 8/2012, de 19 de juliol, del turisme de les Illes Balears, i l'article 11 de la Llei 4/2008, de 14 de maig, de mesures urgents per a un desenvolupament territorial sostenible a les Illes Balears.

Disposició final

Aquest Decret llei entra en vigor l'endemà de la seva publicació en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears*.

Palma, 5 de desembre de 2014

El conseller de Turisme i Esports

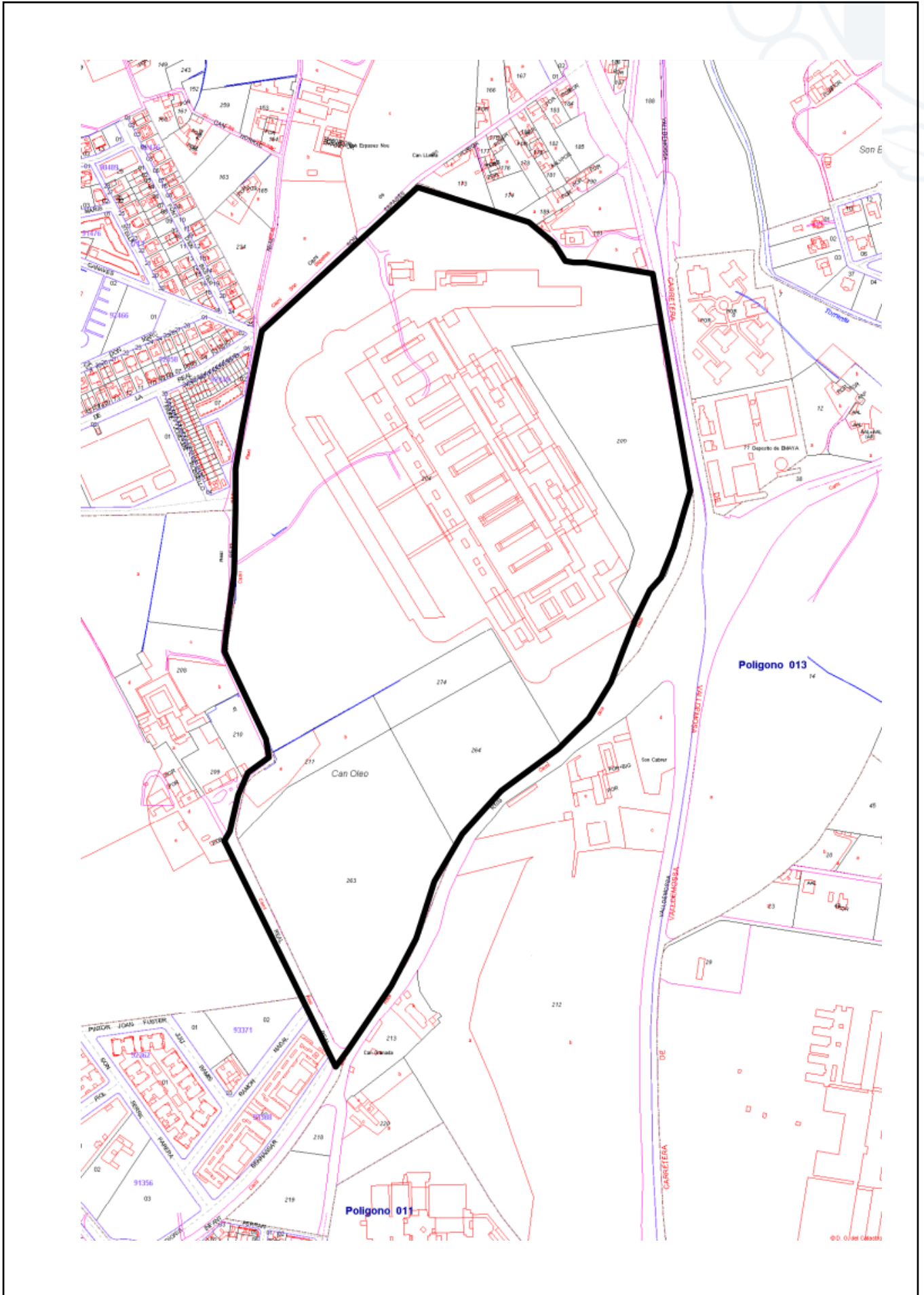
Jaime Martínez Llabrés

El president

José Ramón Bauzá Díaz

ANNEX

http://www.caib.es/eboibfront/pdf/ca/2014/167/899717

